

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Januárius' 10-dikén, 1826.

Orosz Birodalom.

Közelébbi Ujságunkban megírtuk, hogy S. Petersburgba Sándor Császár-halálának híre megérkezvén, kit gondoltak mindenek, hogy a' Császári thronus' ra fog lépni, kinnek hűségére azonnal minden Politikai és Katonai Tiszti-karok, Miklós Nagy Hertzeggel együtt, meg is esküdtek. Azonban megérkezvén Bétsbe a' Deczember 26-dikán kijött S. Petersburgi Frantzia Ujságnak rendkívül való Toldaléka, ebből azt látjuk, hogy másképpen ütött-ki a' dolog, és nem Konstantin, hanem Miklós Nagy Hertzeg lett Császárrá. Miképpen történt ezen dolog, következő módon adatik elé az említett rendkívül való Toldalékban: —

„Mi Első Miklós, Isten' kegyelméből minden Oroszok' Császára és Egyedül Uralkodója etc, etc, minden hűséges alattvalójainknak tudtokra adjuk:

„Szívünknek keservében, a' minket, Császári Házunkat 's kedves Hazánkat lenyomó közönséges bänkódások között, megalázzuk magunkat a' Legfőbb Felségnek kimagyarázhatatlan Végzése elött, 's tsak egyedül ő benne keressük önn' Erőnket és Vigasztalásunkat. Ő a' Ditsőséges Emlékezetű I-ső Sándor Császárt magához hívta, és mi mindnyájan egy olly Atyát és olly Monárkhát, vesztettünk-el, a' ki 25 esztendő: alatt az Oroszbirodalom' és mi' szerentsénket tette.

„Midőn mi Dec. 9-dikén ezen szomorú-kódásra méltó történetről hírt vettünk, ezen

bänkódásnak és könyhullatásnak pillantájában siettünk megtenni egy szent lépést, 's tsak szívünk ösztönét követvén, a' mi idősb Testvérünknek, Cesarevits Konstantin Nagy Hertzegnek, mint az Orosz thronus' első születés szerént való törvényes Örökösének hűségére, meg esküdünk.

„Alig tettük vala meg ezen szent kötelességünket, hogy a' Birodalom' Tanácsa tudunkra adá, hogy az ő kezébe 1825-ban Oktober' 27-dikén, egy a' meghalt Császárnak petsétjével megpetsételtetett pakét tetetett volna le, mellyen a' Császárnak tulajdon kezétől illy írás találtatna: „Meg kell tartani a' Státustanátsnál mind addig, míg én más rendelést nem teszek; „ha pedig nékem halálom történne, fel kell ezen pakétát rendkívülvaló ülésben „és még minkeelőtte valami egyéb határozatna, nyitni;“ — 's hogy ezen Felséges parantsolatot a' Birodalom' Tanácsa telyesítvén, a' pakétban következő Akták találtattak: — 1). Egy Írás, mellyet Cesarevits Konstantin Nagy Hertzeg 1822-tőben Jan. 26-dikán intézett a' most meghalt Császárhoz, 's a' melly által ő Cs. Nagy Hertzega a' thronusra való következő jusról lemond — 2). Egy a' Császárnak tulajdon keze által aláíratott Manifestum, melly által ő Felsége, Cesarevits Konstantin Nagy Hertzegnek a' thronusrol való lemondásában megegyez 's azt rendeli, hogy Mi, mint a' Cesarevits után következő idejű Nagy Hertzeg a' Birodalmi alap-törvény szerént, a'

Koronának legközelebbi Örököse légyünk. Egyszersmind tudtukra adódek ugyan akkor, hogy hasonló Akták volnának az Igazgató Szenátusnál, a Szent Synódusnál, 's Moskauban a Menybe-menetei Erseki templomában is letételve.

„Ezen jelentések az általunk már megtétezt határozást tellyességgel meg nem változtathaták. Mi ezen Aktában egy olly lemondást szemléltünk lenni, melyet ő Cs. Nagy Hertzegsége még a Császár életében tett vala, 's a melly a Császárnak helybehagyása által erőssítetett-meg: de Mi azt sem nem kívántuk, jusunk se volt arra, hogy ezen lemondást visszavehetlennék tarttsuk, melly is akkor, midőn tétetett, ki nem hirdettetett 's törvényé se tétetett. Mi illy módon a mi Hazánk a thrónusi következés' megváltozhatatlan rendje eránt való tiszteletet akartuk kimutatni, 's Esküvésünk eránt, melyet letettünk vala, hűségesek lévén, megmaradtunk a mellett, hogy az egész Birodalom a Mi példaadásunkat kövessc. Ezen fontos tárgyra nézve nem a vala a mi célunk, hogy a Cesarevits ő Nagy Hertzegsége által kifejeztetett határozásoknak ellent-mondjunk; 's még kevesebbé az, hogy a boldogult Császár, a mi közönséges Atyánk és Jótérőnk akaratjának — azon Jóakarathnak, a melly mi előttünk mindenkor szent fog maradni — ellenene állani akarnánk; Mi egyedül tsak a thronusi következést megerössítő törvényt legkissebb megsértődés ellen bátorságossá tenni, gondolkodásunknak igasságos voltát tellyes világosságban kimutatni, 's kedves hazánkat megoltalmazni kívántuk attól, hogy Törvényes Monarkhájának személye eránt, tsak egy szempillantatig is bizontalankodhassék. Ezen határozás, melyet Mi, lelkiismeretünknek tisztaságában, a szívek' belső részein olvasó Isten előtt tettünk vala, Mária Császárné a Mi nagyon szeretett Anyánk által, megáldatott.

„Azonközben ezen December hónap 7-dikén megérkezce Varschauba egyenesen Taganrogból két nappal hamarabb mint Petersburgba az a szomorú tudósítás, hogy Császár ő Felsege meghalt légyen. Konstantin Cesarevits és Nagy Hertzeg ingadozás nélkül megmaradván a maga határozása mellett, megerössítette azt meg két újabb akták által, a mellyeket ő Decsemb. 8-dikáról a mi Kedves testvérünk Mihály Nagy Hertzeg által hozzánk elküldött. Ezen Akták valának először egy a mi Kedves Anyánk ő Felségéhez intézetett levél, melyben ő Császári Hertzegsége a maga régibb határozását megújítván; 's határozását a meghalt Császárnak 1822-tőben Febr. 14-dikén költ azon Rescriptumán, melyet a boldogult Császár mint Választ, ő Császári Nagy Hertzegségének a maga Lemondó Aktájára adott volt, 's a melynek mássa most ezen levélbe is oda tétetve találtatott, fundálván, mostanában is a thrónushoz való minden jusairól végképpen és mindenek előtt lemond, és ezen jusokat az alapos törvények által meghatározott következési rend szerént, Réánk és Maradékainkra nézve megesmérí — másodsor egy egyenesen hozzánk intézetett levél, melyben ő Császári Hertzegsége a maga eredeti határozását megújítja, Nékünk illy titulust ad: Császári Felseged; magának tsak a Cesarevits titulust, melyet az előtt is viselt, tartja-meg, 's magát a mi Leghűségesebb Alattvalónknak nevezí.

„Azonban bár melly meghatározottak lehettek is ezen Akták, és ámbár ezek nyilvánosságosan megmutatták, hogy az ő Cs. Hertzegsége határozása állandó és megmásolhatatlan légyen, tsakugyan arra indítottak minket a mi érzéseink és maga a dolog' állapotja, hogy a mondott Aktának közönségessé tétetését mind addig elhalaszszuk, míg ő Császári Hertzegsége

a' maga Akaratját azon esküvésre nézve, melyet mi és az egész Birodalom ő Cs. Hertzegsége eránt már letettünk vala, ki nem nyilatkoztatná.

„Most már, minckutánna ő Cs. Hertzegségének ezen végképpen való akaratja nyilatkoztatása is megérkezett, eljőkbe terjesztjük ezen Aktát is minden Alattvalójinknak, a' mellé ezen Aktákat is oda foglalván — 1). Az ő Cs. Nagy Hertzegsége Konstantin Cesarevits levelét a' meghalálozott I-ső Sándor Császárhoz — 2). Az ő Császári Felségétől erre adatott Váloszt — 3). A' boldogult Császárnak azon Mánifestumát, melly által ő Cs. Nagy Hertzegségének a' thronusról lett lemondását megerősíti, 's minket a' maga Örökösének lenni megesmér — 4). Az a' levél, melyet ő Cs. Nagy Hertzegsége, ő Felségéhez a' Császárnéhoz a' mi igen szeretett Anyánkhöz küldött — 5) Azon levél, melyet ő Cs. Nagy Hertzegsége Hozzánk intézett.

„Mind ezeikhez az Aktákhoz képest és a' Birodalomnak a' thronusra való következési alapos törvénye szerént, a' minket vezérlő Gondviselésnek megmagyarázhatatlan határozásai eránt való tisztelettel eltelve, fel-lépünk a' mi Öseink' thronusára, a' minden Oroszok' Császári thronusára, és Lengyel országnak 's a' Finlandiai Nagy Hertzegségnek thronusaira, mellyek attól elváloszthatatlanok, 's a' következőket rendeljük:

Először, hogy az Erántunk és a' mi Örökösünk Sándor Nagy Hertzeg a' mi igen szeretett Fijunk eránt való hűség' hitel, tétettség-le.

Másodszor, hogy a' Mi thronusra lett lépésünk 1825-ben Dec. 1-ső napjától fogva datáltassék.

„Végezetre meghívjuk minden hűséges alattvalójinkat, hogy buzgó imádságaikat vellünk edjütt a' Mindenhatóhoz emelvén, kérjek Isten ő Felségét, hogy

azon terehnek, mellyet a' maga szent Gondviselése által reánk adott, elbordózására, Nékünk adjon erőt; és hogy minket azon állhatatos czélzásunkban, hogy tsak kedves Hazánkunk éljünk, 's azon Monárkhának nyomdokait, kit most siratunk, követhessük erőssítsen-meg. Adja Isten ő Felsége, hogy a' mi Országlásunk tsak a' boldogult Császár Országlásának folytatása legyen, és hogy Nékünk engedtessek meg mind azokat a' kívánságokat betölthetni, mellyek az Orosz Birodalom eránt Annak szívet elevenítették, Kinék, szent emlékezete Bennünk mindenkor azt az ohajtást 's azt a' reménséget fogja táplálni, hogy Mi az ég' áldását 's népeink' szeretét megérdemeljük.

„Költ a' mi Császári lakó városunkban Sz. Petersburgban, Dec. 24-dikén, a' Megtartásnak 1825-dik, 's Országlásunknak első esztendejében. Aláírta: — „
„Miklós.

Következnek azon Akták, mellyek az I-ő Miklós Császár' feljebb találtató Mánifestumában röviden megemlítetttek:

Első Akta.

A' Cesarevits Konstantin Nagy Hertzeg írása I-ső Sándor Császárhoz:

„Sire! Császári Felségednek erántam véghetetlen jó gondolkodások által kimutatott bizonyosságai buzdítatlán, mérészlek még egyszer Felségedhez járulni, 's a' Felséged lábait elejébe egy kérést letenni.

„Minthogy én sem azt a' Zsenit (genie), sem azokat a' talentumokat, sem azon erőt magamban meglenni nem érzem, mellyek arra szükségesek, hogy valaha azon Monárkhának méltóságára, melyhez különben születésem szerént jusom lehetne, felemeltethessék, erre nézve

kérem Felsőgedet, hogy ezen just tegye által arra, kit ez én utánnam illet, 's erősítse meg e-képpen örökre a' Birodalom' állandóságát. A' mi engemet illet, én ezen lemondás által, azon magamira válalt kötelességnek, melyet első feleségemtől lett elválásomkor önként és nyilván való módon felváltani vala, új kezességet és új megerősítést adok. Jelenlévő állapotomnak minden környülállásai jobban-meg-jobban felindítanak ezen eszközhöz való nyúlásra, mely az egész Birodalomnak és egész Európának megfogja gondolkodásom' egyenességét mutatni.

„Sire! méltóztassék Felsőged, jóság-gal elfogadni kérésemet; méltóztassék abba' is segítségül lenni, hogy a' mi Felsőges Anyánk is egyetértsen, 's erőssítse meg azt Felsőged a' maga Császári helybehagyása által. Én a' magános élet' körében mindenkor azon fogok törekedni, hogy a' Felsőged hűséges alattvalóinak és mind azoknak, a' kiket kedves hazájok eránt való szeretet lelkesít, mustra gyanánt szolgálhassak.

„Költ Sz. Petersburgban Jan. 26-dikán 1822-tőben. Mély alázatossággal vagyok Cs. Felsőgednek leghűségesebb alattvalója és testvére — „

„Konstantin Cesarevits.

Második Akta.

Az I-ső Sándor Válosza:

„Igen szeretett Ötsém! Levelét megkívántató figyelemmel megolvastam. Mint-hogy én a' Cesarevits' szive' gondolkodásának felséges volta felől mindenkor méltóképpen ítélttem, ehézképpest semmit nem találtam ezen levelben, a' mi engem véletlenül meglephetett volna. Ez' kedves Ötsémnek a' Státus eránt viseltető egyenes vonszódása 's annak megzavarathatatlan nyugodalma eránt való gondoskodása felől, új bizonysgot mutatott.

„Kivánsága szerént irását a' mi szeretett Anyánknak elibe terjesztettem. Ő azt éppen azzal az érzéssel elolvasta, mellyel én elolvastam vala, 's megesmerte abban azon nemes indító okokat, mellyek Cesarevits Ötsémet vezérlették.

„Nekünk kettőnknek már most, minekutánna az Ötsém által felhozott indító okokat megfontoltuk, nints egyéb hátra, hanem hogy az Ötsémnek telyes szabadságot adjunk arra, hogy ingadozás nélkül való határozását kövessc, 's a' Mindenhatóat kérjük, hogy illy tiszta célzásoknak következéseit áldja-meg.

„Költ Sz. Petersburgban Febr. 14-dikén 1822-tőben. Vagyok örökre igaz indulatú testvére — „

„Sándor.

Harmadik Akta.

A' Sándor Császár' Manifestuma:

„Isten kegyelméből Mi I-ső Sándor, Minden Oroszoknak Császára és Uralkodója, etc, etc, etc, hírül adjuk minden hűséges alattvalóinknak:

„Azon szempillantattól fogva, melyben a' minden Oroszok' thronusára léptünk, szüntelen éreztük, hogy a' Mindenható Isten eránt tartozó kötelességünk legyen a' Mi kedves hazánknak és népeinknek boldogságokért nem tsak a' mi Országlásunknak ideje alatt kezeshedni, hanem az ő boldogságokat és nyugodalmokat a' mi halálunk után is az utánunkkövetkezni fogó Császárnak nyilvánsgos és meghatározott módon való kinevezése által elkészíteni, 's telyes bátorságba helyhezletni. Mi nem nevezhetjük őtet ugykövetetlenül ki, mint régi Öseink tselekedtek, azon esetben, ha az Isteni Gondviselésnek nem találna tetszeni, nélkülünk Örökös adni. Azonközben mennél inkább számossodnak esztendejünk, annál jobban érezzük, hogy melly szükséges legyen si-

etnünk thrónusunkat olly állapotba helyeztetni, hogy üressen még tsak egy szempillantatig se maradhasson.

„Midőn ezen gondoskodást szívünkben hordoznók, a' mi igen szeretett testvér Ötsénk Csarevits - K on s t a n t i n Nagy Hertzeg hozzánk járulván, azt a' kérelmet intézte tsak szívének indíttatásából hozzánk, hogy a' maga Felségi Jussát, a' melly ötet az ő születészerént a' thrónusra felemelhetné, annak által adhassa, kit az, ha ő nem volna, illetve. Ugyan ő azon czélzását is kinyilatkoztatta ugyan ekkor, melly az általunk 1820-ban kiadatott 's a' thronusi következtést illető Toldalék-Aktának — tudniillik azon Aktának, mellyet ő anyiban, mennyiben az ötet illethetné, önként és nyilván megesmert — új megerősítést adna.

„Mi mélyen megilletettünk ezen áldozaton, a' melynek tételére magát a' Mi igen szeretett testvérünk, Császári Házunk Örökségi Státutumainak megerősítésére, 's minden Oroszok' Császári Biroalmának ingadozás nélkül való tsendességére nézve, illy nagy önn' megtagadással meghatározta.

„Minekutánna Mi az Isten' segedelméhez foházkodván, ezen szívünknek éppen olly betses mint a' Státusra nézve fontos tárgyat éretlen megfontoltuk 's úgy találtuk volna, hogy a' mi thronusra való következtést illető Státutumaink azoktól, kiknek jussok van a' thronushoz, telyességgel el nem veszik azt a' hatalmat, hogy ezen jusokról lemondhassanak, ha tsak ezen eselben a' thronusi következtés' sorában valamely nehézség magát elé nem adja, Mi, a' mi Felséges Anyánknak megegyezésével, mint a' Császári Familiának Feje ezen legfőbb jusunk szerént, a' melly réánk örökség szerént szállott, 's azon tellyes Hatalommal élvén, mellyet Mi az Istentől vettük, a' következtetőköt határozzuk — „

(Folytatása jövő pénteken következik)

Sz. Pétersburgból Dec. 27-dik napjáról nagyon szomorú történetről való tudósítás érkezett Bétsbe, a' melly Dec. 26-dikán, mint az Iső Miklós Császár' hűségére lett megesküvésnek napján fordult elé. A' történet e' volt:

„A' mondott napon reggel minden Cs. Testörző Regementeknek le kellett volna tenni az új Monarkhá' hűségére való esküvést. Dél előtt 12-tődfél órakor jelenttek a' fő Strázsa-ház' 's a' Cs. palotában lévő Generál-Stáb' vezérjeik, hogy a' Testörző Lovas Regementek, a' Gavallér-Testörzők, a' Preobraschinsky, Semenoffski, 's az Ismailowski nevű Regementek, a' Paulowsky Granadírosok, a' Testörző-Vadászok, a' Finlandiai Vadászok 's a' Szápörök' Bataliona, a' hitet már letették volna. Hanem a' több Regementektől még semmi jelentés nem érkezett vala, a' mi mindazáltal tsak annak tulajdonított, hogy ezek, távolabb lévő Kaszárma'kban vagynak szállva.

„Dél-tájban olly hír-tétel érkezett, hogy a' Lovas Ágyuzóknak négy tisztjeik ellent állván, fogságra küldetettek. Azonban az egész Ágyuzó-sereg letette vala a' hűség' hitét.

„Egy óra tájban tudósítás érkezett, hogy 3—4 száz katonák a' Moskaui Regementnek Kaszárma'jából megeresztett zászlóval kiléptetvén, illy kiáltozás mellett: Eljen K on s t a n t i n Császár! a' Szénátus' piatza felé léptettek.

„A' nép azonnal nagy sokasággal össze kezdett ezen piatzon 's a' Kastély' piatza' is gyülekezni. A' Császár egyedül minden kíséret nélkül lejött a' nép közzé, melly ötet a' szeretetnek és tiszteletnek legnyilvánosabb kimutatásával fogadta.

„Azonközben a' Moskaui Regementnek két Kompániájainál még tartott a' támodás. Ezen Kompániák, 7—8 tiszteknek vezérléssek alatt, de a' kikkel Frakban még más néhány gyanus tekintetű személyek is

össze elegyítették vala magokat, a' Szenátus' piatzán négy szegletű sort formáltak vala, 's őket a' nép' sepreje körül vévén, hurra! kiáltozással töltötték-el a' levegőt.

„Már most elmulaszthatatlanul szükség vala egy eltökéltséggel bíró és hűséges katona erőnek megjelenésére. A' Császár a' Preobraschensky Regementnek egy Batalionát eléállani parantsolta, 's maga annak elejébe állván, azzal a' támadókhoz közelített, de oly meghatározással, hogy tsak azon esetben fog erőszakhoz folyamodni, ha a' beszéd által való meggyőzésnek telyességgel semmi fogatja nem lenne.

„A' Sz. Petersburgi Katona Kormányzó Gróf Miloradovits azon közben a' támadókhoz lovagolván, oly reménységgel, hogy beszéde által őket talám kötelességeikhez vissza térítheti, egy Frakba öltözködve lévő ember, pistolyát a' Kormányzó' mellýének tartotta 's elsütvén a' lova hátáról egyszerre a' földre buktatta.

„Ez a' vakmerő tselekedet nem foztotta-meg a' Császárt az indulatlanságtól. Alhatatossággal megmaradott a' piatzon 's a' Rebelleket még egyszer meghívatta, hogy engedelmeskedjenek, a' nélkül mindazáltal, hogy eltitkólta volna előttök, hogy a' tántodás' fojainak minden esetben példásan meg kellene büntettetniek.

„E-közben a' Császár' parantsolatjára a' Finnlandiai Vadászoknak, kik a' Kastélyban strázsát állottak, a' Szapör-Batalion segítségkre, 's a' Testörző Lovasság, a' Paulowski' Granadiros Regementje, a' Gavallér Testörzők 's a' Testörző Agyuzók' első Brigadáját, megerössittetésekre, összehívattatván, mind ezek a' sergek kérték a' Császárt, hogy engedné-meg nékiek, hogy a' támadásnak és a' Rebelleseknek egy szempillantat alatt vethessenek véget. Ezen utolsónak a' Moskai Regementből-néhány Granadirosok 's a' tengeri Testörzők

közzül is segítségkre jöttek vala néhányak.

Ellenben Mihály Nagy Herizeg, ki éppen ezen szempillantatban érkezett vala meg Sz. Petersburgba, 's meghallotta vala, hogy Osziályának egy Regementje, tudniillik a' Moskai Regement a' támadásban részesült volna, tsak maga edül azonnal a' Kaszarmákba sietvén, ott ezen Regementnek hat Kompániát, a' kik elébb ugyan megesküdni nem akartak, de azonban pajtasikat követni sem akaván a' Szenátus' piatzára vellek együtt li nem mentek vala, a' Miklos' Császár' hűségére, mellyet ők már ekkor minden ellentállás nélkül letettek, megeskette. Sőt többet tselekedett; mint hogy ezen h. Kompániák' elejébe állván, ezeket Felsőges testvérenék segítségére vezérelte, éppen oly eltökéltséggel 's nyughatatlansággal kívánván, mint a' többi tisztelt kívánták, hogy a' még ekkor is telyes vakmerőséggel tartott támadásnak, egyszerre végvettetéssek.

„Tsak az éjszakának elkövetkezésével, minekutánna a' jóságnak minden útjai haszon nélkül megpróbáltattak, 's minekutánna már még a' Sz. Petersburgi Metropolitának jó intései is megvettettek volna, vette magát a' Császár arra, hogy, bár melly nehezen esett is ez az ő szívénék, erőszakhoz nyúljon.

„Ágyuk állítottak elé — a' Rebellekre néhány lövésék tétettek — 's erre azonnal az egész piatz megüresedett — a' szaladó támadóknak kevés maradványára a' Lovasság-rájok tsapott — 's üzőbe vévén őket minden felé széllyel kergette — 's ez megévén minden utákra le's-fel járó vigyázó tsapatok küldettek-el. Estvéli 6 órakor már nem volt a' Rebellesek közzül két ember együtt. A' Rebellesek fegyvereiket elhányván; magokat kegyelem kérésel megadták. Estvéli 10 óráig már 500 illy szerentséleneket fogdostak volt egyen-

ként össze a kiküldetett strázsák; 's már a legbűnösebb tisztek is fogságra tételtek vala. Egyelőre most mindnyájokat a Petersburgi erősségbe zárták.

„A Császár, a ki ezen sajnálásra méltó történet' alkalmatosságával olly megrettenhetellenséget 's elmebeli jelenlétet bizonyított, a melyet valamint a sergek úgy a legidősebb Generálisok is bámulással szemléltek, estvéli 6 órakor a Cs. Kastélyba vissza térvén, ott az ő jelenlétében az ő Felsége thronusra lett lépésért való Te Deum laudamus elénekeltetett, 's ezen Isteniszteleten a legelőkelőbb polgári és katonai Tisztikarok jelen voltak.

„A főbb bűnösöknek önként való vallástételeik, az a hamarság, mellyel a támadók a megtámadtatás után azonnal elszéledtek, a katonáknak, kik a magok Kaszárnyáikba siettséggel vissza gyűlkeztek, 's vétkes tselekedeteiket megsiratták, tiszta szívvel való bánkódása, röviden szollván mindenek azt mutatják, hogy ez a szomorú történet a katonáknak nem tulajdoníthatatik, és hogy a Konstantin Nagy Hertzeg' kedviért nyilatkoztatott kívánságok, 's az azon megesküvésre való czítálás, melly ugyan az ő Cs. Nagy Hertzegsége hűségére már véghez ment vala, de a melyet az ő Cs. Nagy Hertzegsége' visszavehetetlen határozása már eltörlött vala, a támadás' valóságos plánumának — tudniillik annak a plánumnak, hogy olly mozgások gerjesztődjenek-fel, mellyek által a Birodalom a fejtelenségnek minden nemű inségei közé buktatódott volna — tsak áll-orezaga-gyanánt szolgáltak.

„Ha másfelől azt meggondoljuk, hogy a támadók négy óráig állottak egy közönséges piacon, a melyre sok ideig minden felől szabadon lehetett bemenni, 's még is részeg katonákon 's hasonló részeg nép-salakján kívül, az ő' száma semmi egyéb nevedést nem kapott; hogy

minden féle Testörző Regementek között tsak néhány Kompániák tsábíthatattak-ol 's ragadtathattak ezen veszedelemre; 's hogy in massa egy egész sereg is a támadásban nem részesült — mind ezek nyilván mutatják, hogy az egész támadás tsak egy eltsábított tsoport katonaságra terjedt-ki.

„Azon Regementek, kik ezen éjszaktát a Császári Burg, körül vigyázva töltötték, már a magok kaszárnyáikba vissza tértek, 's ma reggel a Császár által megmustráltattak. Tudtára esvén ő Cs. Felségének, hogy az a' tengeri Testörző katonák Bataliona az ő maga viselete miatt nagy bänkódást mutatna, 's olly módon nyilatkoztatná-ki magát, hogy tsak hűségtelen sugallások által tsábított volna-el, 's éppen ekkor a Mihály Nagy Hertzeg' kezeibe a hűség' hitét már letette volna, megengedte ő Felsége ezen Batalionnak, hogy előtte megjelenhessen, botsánatot adott néki nagy lelkűséggel, 's a zászlót is, mellyet attól tegnap elvettek vala, vissza adta néki.

Jan. 1-ső napján így írtak Varschauból Tisztiképpen: —

„Három órák előtt megérkeze végre a Thronusra való lépés felett való kérdésnek kifejtődésével a Kurír Sz. Petersburgból. Miklós Nagy Hertzeg az, ki a Cs. thronusra felült, és mint az Orosz Birodalom' Császára 's Lengyel ország' Királya proklamáltatott. Konstantin Nagy Hertzeg vévén ezen tudósítást azonnal minden Udvarnokjait össze hívatta 's a' maga Hitvesének Lowiz Hertzegnének és számos Generálisoknak jelenléteben az új Császár Ukását felolvasta, 's annak olvasását illy kiáltással rekesztette: Hurrah! Eljen az én szeretett Testvér Ötsém Iső Miklós Császár! az én Legkegyelmesebb

Császárom és Uram! — Itta' hódolás
's a' katonák' feleskedtetése holnap fog
véghez menni."

B é c s.

A' Bankó-Biztosság e' hónap' 9-dikén
3/4 forintokra határozta Bankó betsben az
1825-dik esztendőnek 2-dik Semestrisére
tartozó Dividentumot egyegy Aktziá-
ért. E' mellett a' Tartalék-fundusba minden
Aktziáért 5 f. 3/4 3/4 k. tétetett-le hasonló
bets szerént.

*A' pénzfolyamat Jauuárius' 7-dikén,
közép ár:*

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji	91 1/2
Az 1820-béli sorsosok,	143 1/3
Az 1821-béli hasonlók,	121 1/4
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligá- tzióji, 49 1/2 forinton keltek, mind C. ben	
A' Bankó Aktziák keltek	1173 forin.
Con. pénzben.	

Magyar Ország.

A' Posonyi Ujságokból: — Dec.
30 és 31-dik napjain mind két Táblák
Gyűlést tartottak, a' Rendek Táblája ugyan
az alkori Personalis Urnak egésségtelen-

sége miatt a' Nagyságos Ghyczy Péter
Vice-Palatinus Úr előlülése alatt, a' melly
ülésekben még mind a' Felsőséghez külden-
dő Felírás volt a' tanátskozasok' tárgya,
melly még el nem végeztetett. Dec. 31-di-
kén, minelutánna a' Rendek egy számos
Küldöttség által a' magok véleménynyeket
a' Mánásokhoz által küldötték, egyszer-
mind Náadorispány Ó Cs. Fő Hertzegségé-
nek Új-esztendei köszöntést tettek, vala-
mint szintén ugyan azt a' Császári Fő Her-
tzeznél is megtétetni kívánták volna, ki
mindazonáltal azt, mint hogy már akkor
Béts felé induló vala, ekkor nem fogadta-
el, hanem, miat akaratját kijelentette, visz-
szajötere halasztotta elfogadását. A' Cs. Fő
Hertzeg e' napon az ülés után 5 óraker
Béts felé útnak indult, de a' honnét e' h.
5-kán, mindenek örömeire szerentsésen visz-
sza érkezett. A' Rendek azonközben Kerü-
leti ülésekben folytatták munkájokat, a' fon-
tosabb tárgyakat Országos gyűlési ülés'
elibe készítvén.

Dec. 3-dikán gyűlést tartván a' Mág-
nások felolvasták a' Rendeknek a' Cziki-
kelyeket illető kérésekre adandó Váloszt,
's azon majd semmit se' változtatván, oda
elküldötték; melly felett a' Rendek 5-dik-
ben tanátskoztak, kiknek Küldöttsége 5-ben
delutáni 6-todfél óraker tette-meg a' Cs.
Fő Hertzegaszszonynál az Új-esztendei kö-
szöntést.

Igazítás. Az I-ső számú Kurir' 7-dik lapján, az első hasáb' 16-dik sorában alol-
ról felfelé számlálván, e' helyet: temploma előtt, kell olvasni templo-
mában.

Mi a' múlt pénteken elkészítettük a' II-dik számú Kurirt, de a' Vizkereszt napi
innep miatt valami akadály adván elé magát, el nem küldhettük; most ezt
is küldjük.